

Europoslanec Ivan David: Do basy za urážku Angely: Evropská unie salámově rozšiřuje své justiční pravomoce. O čem nás poučil případ Assange? Zneužívání soudní moci jako další patro bruselského koncentráku. Dejte si pozor na Erdogana!

- CZ24 News | 26. ledna 2021

EU: Ivan David vysvětluje, jakými cestami EU pokračuje v rozkladu suverenity členských států a jejich přeměně na bezmocné gubernie Čtvrté říše

Budou naše soudy vydávat české občany do SRN k věznění za urážku spolkové kancléřky?

Na plénu Evropského parlamentu (EP) jsme tento týden projednávali iniciativní zprávu vyzývající k rozšíření působnosti Evropského zatýkacího rozkazu. Média hlavního proudu si tohoto dokumentu prakticky nevšimla, i když jde o výbušný materiál, který vyzývá k dalšímu narušení ústavního pořádku nejen ČR.

Dvojsečná zbraň

S mnoha právními instituty je to podobné jako s léčivý. Při vhodném použití mohou zachraňovat životy. Při nesprávném se mohou stát vražednou zbraní. Insulin může při podání správné dávky diabetikovi zachránit život. Jeho vpíchnutí do těla člověka, který touto chorobou netrpí, nebo při aplikaci nadměrné dávky může způsobit usmrcení. Proto je nutné jej používat velmi opatrně a s rozmyslem. Stejně jako například s Evropským zatýkací rozkazem, který při použití na teroristu

připravujícího hromadnou vraždu lidí v jiném členském státě, může zachránit mnoho životů. Nebo jiné při nedbalé práci soudců zničit.

Podle článku 14 odstavce 4 Listiny základních práv a svobod, která je nedílnou součástí Ústavy ČR, „nesmí být občan nucen k opuštění vlasti“. Přes existenci stejných nebo podobných ustanovení ve většině ústav členských států EU Evropská rada v roce 2002 schválila vydání rámcového rozhodnutí o evropském zatýkacím rozkazu a o předávání mezi členskými státy EU. Tento akt byl schválen v reakci na události z 11. 9. 2001 a byl nazván „posílenou justiční spoluprací EU“.

Rámcové rozhodnutí Rady umožňuje v případech 32 druhů protizákonných jednání nejen zrychlené zatčení, uvalení vazby a následné vydávání osob podezřelých, obviněných, nebo odsouzených ze spáchání některého z trestných činů uvedených v seznamu. Členské státy se v něm bez novelizace svých ústav zavázaly vydávat vlastní občany k trestnímu stíhání do zahraničí. Jako by již jiné státy EU nebyly cizinou, ale jen jinou provincií téže říše.

Oboustranná trestnost

Unijní státy se v rámci „Evropského zatykače“ vzdaly některých svých kontrolních pravomocí. Mimo jiné práva ministrů spravedlnosti zablokovat svým rozhodnutím vydání občana svého státu ke stíhání nebo uvěznění do jiné země EU, pokud by dospěl k závěru, že skutek, pro nějž jiný stát požaduje občanovo zatčení a předání, není v občanově vlasti trestný. Odbourání možnosti nouzového zásahu ministra spravedlnosti v zablokování vydání vlastního občana bylo vydáváno za „depolitizaci“ mezinárodní justiční spolupráce. Na případě vydavatele Wikileaks Julina Assange se ukázalo, že to naopak otevřelo dveře k nebezpečné politizaci trestního řízení.

V rámci snahy o předvedení „rychlé reakce“ na teroristické útoky civilními letadly na mrakodrapy v USA premiéři tehdejších států EU práci na posílení justiční spolupráce „odflákli“. Ve výčtu jednání, u nichž lze použít – správně by se to mělo nazývat „unijní zatykač“ – jsou vyjmenovány skutky, které jsou prakticky ve všech členských státech trestnými činy s vyššími tresty. I když se v různých zemích tyto skutky v trestním právu nazývají různě. Což by ještě tolik nevadilo. V rámci snahy o rychlost se však tehdy nikdo nenamáhal s porovnáním definic těchto trestných činů. Což už problémy vyvolává.

Právě na případě Assangeho se tento průšvih stal veřejně známým. Evropský zatykač by měl fungovat tak, že soud některého členského státu vydá příkaz k zatčení k osobě, která se na jejím území měla dopustit některého z trestných činů pro nějž lze „unijní zatykač“ použít. Soudce jej poté vloží do schengenského informačního systému, čímž se soudní příkaz dostává elektronickou cestou ke všem soudům a policejním organizacím v členských státech EU. Policista kdekoli na území Unie pak může takového člověka zatknout.

Rozhodnutí Rady o Evropském zatýkacím rozkaze zatím ponechává soudům, v jejichž obvodu byl takový člověk zatčen, aby v rámci rozhodování o tom, zda má být zatčený předán, posuzoval, zda je skutek trestný nejen v zemi, která zatčeného požaduje, ale i v zemi, kde soud rozhoduje o vydání. V právní hantýrce se to nazývá „zásada oboustranné trestnosti“.

Jde o starou podmínku, která je zakotvena i v Úmluvě o mezinárodní policejní spolupráci, kterou byl zřízen Interpol. Podle této zásady ČR nevydává své občany Saúdské Arábii ke trestnímu stíhání pro urážku proroka Mohameda.

Typický příklad: Assange

Posuzování oboustranné trestnosti předpokládá i rozhodnutí Rady o Evropském zatykači. Na rozdíl

od úmluvy o Interpolu však soud omezuje lhůtou 60 dnů během níž musí rozhodnout. Tuto lhůtu lze prodloužit jen o 30 dnů. V praxi to soudy projednávající vydání zatčeného do jiné členské země může omezovat ve zkoumání, zda je skutek, pro jehož spáchání má být zatčený vydán do jiné země, trestný i v zemi, kde byl zatčen.

První evropský zatykač na Juliana Assange vydal soud ve Švédsku pro podezření ze spáchání trestného činu znásilnění. Vydavatel Wikileaks byl na jeho základě zatčen ve Velké Británii, která tehdy byla členem EU, a kde je znásilnění rovněž trestné. Ovšem švédská definice znásilnění je poněkud širší než definice britská nebo česká. Podle našeho Trestního zákoníku se znásilnění dopustí ten, „kdo jiného člověka násilím, pohrůzkou násilí nebo jiné těžké újmy donutí k pohlavnímu styku nebo k tomu zneužije jeho bezbrannosti.“ Britská definice je podobná té české. Ve Švédsku však může být trestně stíhán i muž, který se ženou souložil bez kondomu, bez jejího výslovného souhlasu. Což se těžko dokazuje.

Švédský soud vydal na Assangeho evropský zatykač na základě svědectví ženy, s níž vydavatel Wikileaks souložil bez ochrany. Soud zatykač vydal i když v tomto případě proti sobě stála dvě tvrzení, které bylo obtížné podložit jiným důkazem. V Assangeho případě se hodně hovořilo o tom, že svědectví žalující ženy bylo křivé a bylo učiněno na nátlak tajných služeb. Dotyčná později své tvrzení o znásilnění odvolala. Švédský soud žádal o vydání Assangeho a odmítal přitom přistoupit na žádost vydavatelových obhájců, vznesenou prostřednictvím britského soudu, že v případě uznání nevinu nebude vydán k trestnímu stíhání do USA. Americké justiční orgány se dožadují jeho vydání ke stíhání za špionáž kvůli zveřejnění informací o válečných zločinech, jichž se dopustili příslušníci US Army.

Po 11 letech od prvního zatčení je Julian Assange stále vězněm, už přes rok v britské vazební cele. I když už se dávno prokázalo, že žádné znásilnění nespáchal a že v jeho případě jde o politicky motivované stíhání nepohodlného novináře. I přes prvoinstanční rozsudek britského soudu, který zakázal jeho vydání do USA, je stále zbaven osobní svobody, protože advokáti americké vlády se odvolali. Jak dlouho ještě bude muset ve věznici strávit, nikdo neví. Obávám se, že v jeho případě jde o použití všech institutů omezujících jeho svobodu až do krajnosti. O stíhání pro stíhání. Jako výstraha všem, kdo by chtěli zveřejňovat pravdu, která se nehodí „deep state“.

Nepřijatelné!

Po zjištěních, jak lze evropský zatykač zneužít k perzekuci politicky nepohodlných osob, považuji za naprosto nemístný požadavek na rozšiřování jeho působnosti i na tzv. verbální trestné činy motivované nenávistí, tzv „hate speech“. Evropský zatykač je procesním nástrojem, který prakticky omezuje rozhodujícího soudce v hledání spravedlnosti. Upřednostňuje tzv. formalistické pojetí práva. Umožňuje zneužití soudní moci k provádění nespravedlivých skutků v rámci zákonných pravidel.

Rámcové rozhodnutí Rady o evropském zatykači má mnoho chyb, které je nutné opravit. Bez jejich nápravy nemohu souhlasit, aby působnost unijního zatykače byla rozšířena tak, aby jej bylo možno použít k postihování trestných činů „urážky hlavy státu“ nebo představitele vlády. U nás tyto činy trestné nejsou. V Německu můžete být odsouzeni do vězení i za zveřejnění zločinů, jichž se v Turecku dopouští režim islamistického diktátora Recepta Erdogana.

Autor: Ivan David

Zdroj: <https://www.protiproud.cz/>